

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.124/2018/6.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Nagy Ágnes ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Fekete István kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.442/2017/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.442/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 164.700 (százhatvannégyezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A tehergépjármű vezető munkavállalóit a felperes kölcsönözte; 2014. február 1-től a M. Kft.-től (a továbbiakban: M.Kft.). A számlák alapján áfa levonási jogot kívánt gyakorolni.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság 2014. április hónapra általános forgalmi adó adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le. A felperest az adóigazgatási eljárásban V. K.K.D. adószakértő, és N. T., a meghatalmazás szerint mint a S.T. Kft. alkalmazottai képviselték. Az adóellenőrzés során meghatalmazottként eljárta még Zs. E. könyvelő.
- [3] Az M.Kft-nél kapcsolódó vizsgálatot nem lehetett lefolytatni, székhelyén nem volt elérhető, az ukrán ügyvezető M. Y. idézésre nem jelent meg, gazdasági társaság működéséhez szükséges vízum nem volt. Volt ügyvezetője S. L-né azt adta elő, hogy M. Gy. rábeszélésére „vette nevére” a céget, az ő utasításai szerint járt el. A felperes ügyvezetőjével T. Cs-val ő vette fel a kapcsolatot, közöttük a szerződés jogszerűen jött létre. Az M.Kft.-nek nem voltak munkavállalói, csak az ellenőrzés megkezdését követően jelentette be őket, de járulékfizetési kötelezettségét ekkor sem teljesítette. Áfa bevallási kötelezettségét a 2014. II. n.évben még teljesítette, ezt követően már nem.
- A kölcsönzött gépjárművezetőknek az M.Kft-ről nem voltak érdemi információik, a munkavégzésről a felperes képviselőjével T. Cs-val állapodtak meg, aki közölte, hogy csak így foglalkoztatja őket. A munkavállalókat korábban vagy a felperes előző szerződéses partnere a S. Kft. (a továbbiakban: S.Kft.), vagy a felperes alkalmazta.
- [4] A revízió adatai alapján az elsőfokú hatóság 2014. április hónapra 1.647.000 forint jogosulatlan igénylésnek minősülő áfa adókülönbözetet állapított meg, amely után adóbírságot szabott ki. Indokolása szerint a gépjárművezetők foglalkoztatása nem felel meg a munkaerő kölcsönzésre vonatkozó szabályoknak. A foglalkoztatottak semmiféle iratot, adatot nem szolgáltatottak az M.Kft-nek, a Kft. munkaerőt nem toborzott, nem választott ki. Nem állt szándékukban munkaerő kölcsönzésre szerződést kötni, kizárólag a felperessel egyeztettek a munkaberről, munkarendről, a munkavégzés helyéről. A munkáltatói jogkör nem oszlott meg az M.Kft. és a felperes között A valós foglalkoztató a felperes volt, az ügylet valódi célja a felperes mentesítése a járulékfizetés alól.
- Határozatát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. tv. (a továbbiakban: Mt.) 217-218.§-aira, 214.§ (1) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 1.§ (7) bekezdésére, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. tv. (a továbbiakban: Áfa tv.) 120.§ a) és 127.§ (1) bekezdés a) pontjára, a számvitelről szól 2000. évi C. tv. (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3), 166.§ (2) bekezdéseire alapította, figyelembe vette az Európai Unió Bíróságának ítéleteit.

- [5] Az alperes a 2060888256 számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Kiemelte, hogy a számla szerinti gazdasági esemény nem történt meg, a számlakibocsátó nyilvánvalóan nem végezhetette el a gazdasági eseményt.
- [6] Mind az ellenőrzési jegyzőkönyvet, mind az elsőfokú és alperesi határozatot a S.T. Kft. címére küldték meg, ahol azt a S.T. Kft. alkalmazottja, N. T., illetve B. E. vette át. Az elsőfokú határozat címezése S.T. Kft. V. K. K. D., a másodfokúé a S.T. Kft. V. K. K. D. és N. T. volt.

A kereseti kérelem

- [7] A felperes keresetében vitatta az adóhatósági határozatok kézbesítésének jogszerűségét, a határozat érdemi megalapozottságát. Előadta, T. Cs-val szemben megszüntették a költségvetési csalás bűncselekményének gyanúja miatt indult eljárást. Hivatkozott arra is, hogy mivel az M.Kft.-t 2015. szeptember 17. napjával törölték a cégnyilvántartásból, kapcsolódó vizsgálatát meg kellett volna szüntetni. Tanúbizonyítást indítványozott.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [9] A felperes kézbesítésére vonatkozó eljárásjogi kifogás alapján megállapította, hogy mind első-, mind a másodfokú határozatot az adóhatóság a felperes által csatolt 2015. február 18-án kelt 3132413410 számú meghatalmazásnak megfelelően a felperes meghatalmazottja részére kézbesítette. Az Art. 124. § (7a) bekezdése szerint a címezésen fel kellett tüntetni mind a felperes nevét, mind a meghatalmazott nevét és a meghatalmazotti minőséget is. V.K. K. D. a meghatalmazás időpontjában a S.T. Kft. alkalmazottja volt, és beadványait a S.T. Kft. nevét, elérhetőségét tartalmazó papíron nyújtotta be, így a címzés megfelelt az Art. rendelkezésének. Az első és másodfokú határozatot egyaránt B. E. vette át a címzett meghatalmazottjaként. Átvételi jogosultsága a postai szolgáltatás részletes szabályairól, valamint a postai szolgáltatók általános szerződési feltételeiről és a postai szolgáltatásból kizárt vagy feltételelesen szállítható küldeményekről szóló 335/2012. (XII.4.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.) 9. §-ának megfelelően történt. A jogosult átvevőt a 15.§, 16.§ és 19. §-ai alapján helytállóan határozták meg.
- [10] Az ügy érdemét érintően megállapította, hogy az adóhatóság az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdései szerinti tényállás tisztázási kötelezettségeit maradéktalanul teljesítette, a hatósági eljárás

során a felperes ügyvezetője 4 alkalommal került meghallgatásra, nyilatkozatait az eljárás egyéb adataival összevetették. A perben történő újabb meghallgatását ezért mellőzte az elsőfokú bíróság.

- [11] Az adólevonási jog gyakorlásának tartalmi feltétele kapcsán vizsgálta, hogy a munkaerő kölcsönzés a valóságban végbement-e, illetve a számlában feltüntetett módon ment-e végbe. Az Mt. 214. § (1) bekezdés a)-d) pontjai alapján az alperes helyesen állapította meg azt a jogviszonyt, ami a kölcsönbe adó, kölcsönbe vevő és a kölcsönzött munkavállalók között volt. A jogviszony tartalmát az adóhatóság az Art. 1.§ (7) bekezdése alapján vizsgálhatta. Hangsúlyozta, hogy a felperessel szembeni nyomozást megszüntető határozat nem bír kötő erővel az adóhatóság, illetve a bíróság számára. Ez az eljárás ugyanis a büntetőjogi felelősség megállapítása érdekében indult, az eljárás tárgya, az eljárási rend különbözik jelen hatósági eljárástól.
- [12] A felperes semmivel nem cáfolta a munkavállalók érdemben azonos tartalmú nyilatkozatait. Ezek szerint a felperes utasítására és csak papíron változott meg a munkáltató neve, a munkaszerződésen feltüntetett képviselőt nem ismerték, nem tudták azonosítani, a munkaerő kölcsönző cég működéséről semmilyen információval nem rendelkeztek. A korábbi és a perben érintett munkaközvetítő cégek közötti folytonosságot a felperes ügyvezetőjének T. Cs-nak személye jelentette. Hangsúlyosan értékelendő, hogy hiányoznak a munkaerő kölcsönzéssel kapcsolatos dokumentumok (jelenléti ívek, bérjegyzékek), vagyis a felperes nem tudta bizonyítani, hogy ténylegesen munkaerő kölcsönzés történt. A felperes az adóhatóság bizonyítékait konkrét, általa előterjesztett bizonyítékokkal nem ütköztette, az adóhatóság által beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét nem tudta cáfolni. Az alperes kapcsolódó vizsgálat keretében vizsgálta a munkaerő kölcsönző működésének jogszerűségét, de iratanyag, képviselő hiányában a végbement gazdasági események hitelességét nem lehetett elfogadni. A felperes tisztában volt azzal, hogy valójában nem vesz igénybe munkaerő kölcsönzési szolgáltatást, a szerződésekkel elérni kívánt cél kizárólag az volt, hogy a színlelt szerződések alapján adólevonási jogot gyakorolhasson.
- [13] Tény, hogy nem történt meg az összesen 25 munkavállaló tanúkenti meghallgatása, azonban a számlák tartalmi hiteltelensége a rendelkezésre álló bizonyíték okán is aggálytalanul megállapítható volt. Nem volt indok a meg nem hallgatottak tanúkenti meghallgatására. A munkaerő kölcsönző cég tulajdonosi háttere, a bevételek benyújtása, illetve az abban foglalt közterhek meg nem fizetése mind arra mutat, hogy tudatos láncolat került létrehozásra, melynek egyedüli célja az adófizetés megkerülése volt, amelyben a felperes is részt vett. Az 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény 1) pontja értelmében nem volt szükséges a számlabefogadó

felperes tudatállapotának vizsgálata sem.

- [14] Az M.Kft. adófizetési kötelezettségének adóhatóság általi elfogadására, valamint a cégnyilvántartásából való törléséhez, és az adóhatóság szervezeti átalakulásából levezetett semmisséghez kapcsolódó kereseti indokot a felperes késedelmesen terjesztette elő, ezért azokról a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 335/A.§ (1) bekezdés értelmében nem lehetett dönten.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalra utasítását kérte. Az elsőfokú bíróság eljárásával sérült a Pp. 221.§ (1) bekezdése, az indokolás nem teljes, nem tért ki valamennyi keresetösségi kifogásra, nem felel meg az iratoknak, logikailag is kifogásolható.
- [16] A kézbesítés kapcsán előadta, a felperes részéről meghatalmazottként Zsák Erika, illetőleg V. K. K. D. járt el. A kézbesítést a bíróság csak a Kft. vonatkozásában vizsgálta. Ez arra vezet, hogy az Art. 7.§ (2) bekezdését kiterjesztően kellene értelmezni, ami azonban bírói jogalkotás volna, ellentétes a hatalommegosztás elvével. Hivatkozott a 42/2004. (XI.9.) AB határozatra. Meghatalmazottként az adóhatóság is a magánszemélyt tüntette fel, ennek ellenére az iratokat a Kft.-nek kézbesítette. Így az, hogy a Kft. képviselőjében B. E., illetőleg N. T. vette át az adóhatósági határozatokat, jegyzőkönyveket, nem irányadó, mivel a meghatalmazás alapján a felperest V. K. K. D., mint okleveles adószakértő és nem, mint a Kft. alkalmazottja képviselte. A Zs. E-ra vonatkozó képviselőt sem az adóhatósági eljárásban, sem a bírósági eljárásban nem értékelték.
- [17] Hivatkozott arra, hogy az adóhatóság M.Kft.-vel szembeni eljárása semmis. Az ellenőrzési eljárás alatt ez a szervezet adóalanyiságát elvesztette, így vele szemben megállapítást nem tehető, az ellenőrzési eljárást meg kellett volna szüntetni. Az is megállapítható, hogy esetében az eljáró adóhatóság illetékeségének hiányában végzett eljárási cselekményekről volt szó. A semmisségi okok az Art. 92.§ szerinti ellenőrzési határidők számítására is kihatással vannak. Az ellenőrzésre nyitva álló határidőn túl végzett eljárási cselekmények ugyanis nem vehetők figyelembe. Az ilyen semmisségi okot külön hivatkozás nélkül is észlelnie kell a bíróságnak.
- [18] Az adólevonási jog gyakorlásával összefüggésben hivatkozott a 7006/2008. (AEÉ 12.) APEH irányelvre. Álláspontja szerint az EUB

előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége merül fel abban a kérdésben, hogy fiktívnek tekinthető-e és így az adólevonási jog visszaautasítását eredményezi-e, ha a számla szerinti gazdasági esemény szerinti szolgáltatás csak részben történt meg, azaz a számlában feltüntetettell ellentétben csak részben valósult meg (pl.: mennyiségi eltérés)? A hibás adattartalmú számla attól függően, hogy a korrekció érinti-e az adó alapját helyesítéssel vagy kijavítással orvosolható és ezt követően az adólevonási jog egészben vagy részben vitatható-e el? A fiktív számla nem javítható, míg a nem teljesen fiktív számla javítható, pótolható, a fiktív számlára is lehet adólevonási jogot gyakorolni a Signum Alfa indokolása, illetve a C-368/09. és C-438/09. ítéletek szerint.

[19] Az adóhatóság a meghallgatott és a meg nem hallgatott munkavállalókat, illetőleg tanúvallomásukat egybemosta, figyelmen kívül hagyta a tényállás kellő mélységű feltárása körében a felperes javára értékelhető tények tisztázásának követelményét. A nyomozást megszüntető határozatok tükrében logikai ellentmondásba keveredett az ítélet indokolása, amikor a felperes adófizetés megkerülésére vonatkozó tudattartalmát nevesítette. Elengedhetetlen lett volna mind a 25 munkavállalóval kapcsolatban a tételes indokolás. A bíróság az iratellenességet nem oldotta fel, a bizonyítékok kirekesztése felől nem döntött, a bizonyítási indítványnak nem tett eleget. Hivatkozott arra, hogy az Emberi Jogi Európai Egyezmény alapján az adóbírság és az élelmiszer ellenőrzési bírság hasonló jellegű szankció büntetés. A tisztességtelen eljárás elve sérül akkor is, ha a bíróság nem tesz eleget indokolási kötelezettségének a tőle elvárt mértékben. A nyomozati eljárás és az adóhatóság revizorai tanúmeghallgatásainak ütköztetése elengedhetetlen lett volna az elfogultsági kérdések tisztázásához vagy mert az adóhatóság bizonyítékait a fenti okfejtés miatt eleve ki kellett volna rekeszteni a tényállásból.

[20] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte mind a kézbesítés, mind az érdemi megállapítások tekintetében.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[22] A Kúria a jogerős ítéletet csak a Pp. 272.§ (2) és 275.§ (2) bekezdéseinek megfelelően a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok szerint, a rendelkezésre álló iratok alapján vizsgálta felül. A felperesi felülvizsgálati kérelmet először annak eljárásjogi előadásai mentén értékelte.

[23] Az adóigazgatási iratok közlése kapcsán az elsőfokú bíróságnak az

Art. 124.§ (7a) bekezdését kellett alkalmazni. Eszerint a meghatalmazott részére szóló adóhatósági irat címezésében fel kell tüntetni az adózó nevét (megnevezését), a meghatalmazott nevét (megnevezését) és meghatalmazotti minőségét. A felperes a képviseletre vonatkozó meghatalmazást nem magánszemélyeknek, hanem a S.T. Kft. vonatkozásában adta meg. Ez megfelel az Art. 7.§ (2) bekezdés ci) pontjának: jogi személyt és jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetet az adóhatóság, az adópolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium előtt számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság, illetve egyéb szervezet alkalmazottja, tagja is képviselhet. Ebben az esetben az adóhatósági iratot kézbesítése során nem csak az alkalmazott nevét, hanem azt is fel kell tüntetni, hogy mely szervezet alkalmazottjaként jogosult a képviseletre. A képviseleti lehetőséget az alkalmazott számára a szervezettel való jogviszony teremti meg, ezért van lehetőség arra, hogy az adóhatóság postai küldeményeit a szervezet részéről vegyék át. Az elsőfokú bíróság az adóigazgatási iratok kézbesítésének kérdésében helytállón döntött.

[24] Az M.Kft. adófizetési kötelezettségének adóhatóság általi elfogadására, valamint a cégnyilvántartásából való törléséhez, és az adóhatóság szervezeti átalakulásából levezetett semmisséghez kapcsolódó kereseti indokot az elsőfokú bíróság eljárási jogi indokok mentén vizsgálta, a vonatkozó kérelmeket elkésettségük miatt utasította el. A Pp. 335/A.§ (1) bekezdését az elsőfokú bíróság megfelelően alkalmazta, érdemben nem bírálhatta el a vonatkozó kereseti indokokat. A jogerős ítélet ilyen tartalmú megállapításai hiányában ezen kérdéseket a Kúria nem vizsgálhatja. Ugyancsak a felülvizsgálati eljárás tárgyául szolgáló, erre vonatkozó kereseti kérelem, és így jogerős ítélet hiánya az oka annak, hogy a Kúria nem foglalkozhat érdemben a felülvizsgálati kérelem adóbírságra vonatkozó előadásával.

[25] A Kúria a bizonyítási eljárás szabályainak keretei között vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás adatait helytállón minősített-e. A Pp. 4.§ (1) bekezdése értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. A közigazgatási határozatok tényállási elemei a büntetőeljárásban hozott döntésektől függetlenül fennállnak, vagy éppen alaptalanok. Más az egyes eljárások tárgya, más az alanya és alapvetően más a követendő szempontrendszer. Az alperesi határozat jogszerűsége nem a büntetőeljárás következménye, hanem kizárólag attól függ, hogy az alperes megtartotta-e az irányadó anyagi és eljárási szabályokat. Ennek következtében a felperes adójogi felelősségének egyrészt nem előkérdése a büntetőeljárás, másrészt a büntetőeljárás megszüntetése nincs kihatással a felperes adójogi felelősségére. Az ezt vitató felülvizsgálati kérelem alaptalan.

- [26] A felperes az elsőfokú bíróság előtt az ügyvezető meghallgatására irányuló bizonyítási indítványt terjesztett elő, illetve az összes 25 fő munkavállaló tanúkénti meghallgatását tartotta szükségesnek. A tanúbizonyítási indítványt azonban az elsőfokú bíróság elbírálta, és azt, hogy mellőzésük miért lett volna okszerűtlen, a felülvizsgálati kérelem nem tárta fel. Alapos felülvizsgálati kérelemhez a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében nem elégséges arra hivatkozni, hogy további bizonyítás lett volna szükséges, azt is be kellett volna mutatni, hogy mind a 25 főre van olyan bizonyíték, hogy nem a felperessel, hanem a számlakibocsátóval álltak volna jogviszonyban. A számlakibocsátó azonban az ellenőrzött időszakban senki nem jelentett be saját alkalmazottjaként. A későbbi, az ellenőrzés megindulását követően benyújtott, járulék befizetéssel nem párosuló bevallás nem alkalmas a felperes sofőrjeinek az M. Kft.-vel fennálló, munkaerő kölcsönzés céljából létrejött jogviszonyának bizonyítására.
- [27] A felülvizsgálati kérelem érdemét illetően a Kúria azt elemezte, kell-e vizsgálatot lefolytatnia az Mt. 214.§ (1) bekezdés a) pontjával és 218.§ (1) bekezdésével összefüggésben. A 214.§ (1) bekezdés a) pontja szerint munkaerő-kölcsönzés: az a tevékenység, amelynek keretében a kölcsönbeadó a vele kölcsönzés céljából munkaviszonyban álló munkavállalót ellenérték fejében munkavégzésre a kölcsönvevőnek ideiglenesen átengedi (kölcsönzés). A 218.§ (1) bekezdés értelmében a munkaszerződésben meg kell állapodni abban, hogy a munkaszerződés kölcsönzés céljából jön létre, továbbá meg kell határozni a munkavégzés jellegét és az alaphért. A felperes az Mt. ezen rendelkezését nem vitatta. Így azokat a Kúria a felperes esetében is irányadónak tekintette.
- [28] Az elsőfokú bíróság az Mt. szabályainak alkalmazásával helytállóan állapította meg, hogy a munkavállalókkal az Mt. szerinti feltételekben felperes maga állapodott meg, a sofőrök alkalmazása során a korábbi és a perben érintett munkaközvetítő cég közötti folytonosságot a felperes ügyvezetőjének T. Cs-nak személye jelentette. Okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy tudatos láncolat került létrehozásra, melynek egyedüli célja az adófizetés megkerülése volt, amelyben a felperes is részt vett. Az 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény 1) pontja értelmében nem volt szükséges a számlabefogadó felperes tudatállapotának vizsgálata.
- [29] A sofőrök nem álltak az M. Kft.-vel munkaerő kölcsönzésre irányuló jogviszonyban, ezért a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, a kiutalás előtti áfa ellenőrzések elvégzésének elősegítéséről szóló 7006/2008. (AEÉ 12.) APEH irányelvben foglaltak közvetlen alkalmazása esetén sem lehet jogszerűnek tekinteni a felperes áfa levonási jogának gyakorlását. Az Irányelv III.2.b.1.) pontja szerint a számlában feltüntetett gazdasági esemény fiktív különösen

akkor, ha számlán szereplő felek viszonylatában egyáltalán nem jött létre gazdasági esemény (Áfa törvény 9-15.§). A felülvizsgálati kérelem tehát az Irányelv alkalmazásával sem megalapozott.

- [30] Az EUB felperes által hivatkozott C-368/09. és C-438/09. ítéletek nem gazdasági esemény hiányán alapuló tényállások mellett keletkeztek. A C-438/09. a számlakibocsátó adóhatósághoz történő bejelentkezésének hiányát, a C-368/09. pedig a számla javítható hibáinak kérdését érintette, melynek kapcsán kiemelendő, hogy a számla szerinti gazdasági esemény hiányát az EUB sem tekinti javítható hibának.
- [31] Az EUB Signum Alfa ügyben keletkezett C-446/15. számú végzése olyan tényálláson alapul, amelyben releváns elem annak vizsgálata, hogy a számlabefogadó tudta, vagy tudnia kellett volna-e, hogy az érintett szolgáltatások héa csalás részét képezik. A felperes esetében azonban ismételten csak azt állapíthatta meg a Kúria, hogy mivel a felperes maga volt az aki úgy szerződött a munkavállalóival, hogy közben ugyanezen személyekre mástól fogadott be számlát munkaerő kölcsönzésről, ismereteinek nincs olyan spektruma, melynek kapcsán vizsgálható lenne akár az hogy tudott-e az adóelkerülésről, akár az, hogy milyen ésszerűen elvárható intézkedéseket kellett volna megtennie. A C-446/15. számú végzés felperes esetében nem alkalmazható.
- [32] A felperes nem terjesztett elő kifejezett és egyértelmű indítványt előzetes döntéshozatal iránt, és azt megalapozó körülményt a Kúria sem észlelt. Ezért nem került sor az EUB előtti eljárás kezdeményezésére.
- [33] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mindenben a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint járt el, a Pp. 206.§ (19) bekezdésének megfelelően belső meggyőződéséről is számot adott. A felülvizsgálati kérelem nem tartalmazott hatályon kívül helyezést megalapozó előadást. Erre figyelemmel az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a Kúria a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.
- [35] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

[36] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria az alperes indítványára tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. január 24.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**